

Zaterdag 14 en zondag 15 september 2013
Masterclasses en concert "Limburg meets Japan"
met de Japanse componist Kentaro Sato

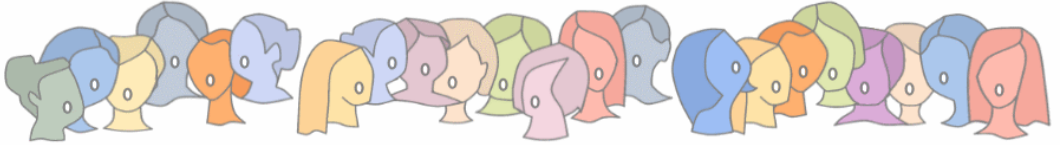
Louise Deal:

Kentaro Sato had maar drie en een halve dag om ons te bezoeken hier in Limburg....maar voor ons waren het drie en een halve onvergetelijke dagen met Ken-P !

Het was 2009, in Rome, toen het VEK de wereldpremière zong van Sato's *Missa Trinitas*. Sindsdien hebben we een ware zwakte voor zijn muziek. Dus was het met veel plezier dat het VEK bestuur, met ondersteuning van de Stichting Verenigde Korenorganisaties Nederland afd.Limburg, zijn komst naar Nederland organiseerde.....

Vrijdag, de 13de september, 2013maar wij hebben gelukkig geen pech gehad onderweg naar het vliegveld in Düsseldorf om Sato op te halen. Hij had de lange vlucht uit Tokyo (met een stop in Abu Dhabi) goed doorstaan. Zeker was hij doodmoe, maar eenmaal thuis ging hij direct naar onze vleugel om te componeren.....hij had zeker een paar goede ideeën gehad tijdens de lange vlucht.

Het eerste dat me opviel toen ik Sato persoonlijk ontmoette was zijn vriendelijkheid en ontspannenheid....het tweede was zijn werkethiek. Amper gearriveerd in Limburg componeerde hij de hele middag door, hij hield maar een korte pauze om een kleine wandeling te maken met mijn man en onze hond. Ik maakte het avondeten klaar. Sato wilde echte Nederlandse kost proeven dus ik heb wortelen stampot gemaakt en hij vond het lekker!

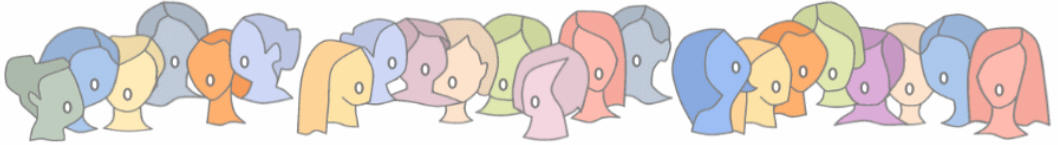

De zaterdagochtend zijn we vroeg opgestaan om op tijd bij de workshop te zijn die Sato zou geven aan vijf top Limburgse koren in de Borenburg te Voerendaal. Ongetwijfeld heeft hij een verschrikkelijke jetlag gehad, maar hij werkte de dag door met een glimlach. De koorzangers hebben genoten van zijn spontane manieren en zij hebben mooi voor hem gezongen.

Ken-P praat graag en wij zijn laat opgebleven op de zaterdagavond. Wij hebben het gehad over alles... van het articuleren van de Duitse taal tot werken van eigen hand uitgeven via amazon.com. Sato weet veel en deelt graag zijn kennis, hij leert ook ontzettend graag. Voor dat we gingen slapen hebben we samen rekoefeningen gedaan op de woonkamervloer... wat hebben we heerlijk kunnen lachen!

V O C A A L E N S E M B L E K E R K R A D E

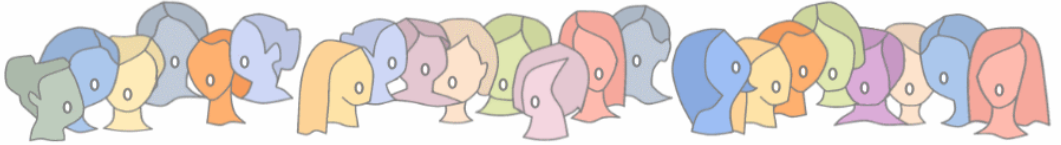
Op de agenda voor de zondag: de H. Mis opluisteren in de Lambertuskerk te Kerkrade. Ken-P schrijft op zijn Facebook-pagina dat hij zelden nerveus is om te dirigeren... maar die ochtend heeft hij zenuwen gehad toen hij het VEK zijn eigen composities heeft gedirigeerd.

De zangers vonden het fantastisch om de muziek van Sato onder zijn leiding te zingen. Zij zongen direct uit het hart: *Missa Trinitas* en *Mae-e* (gebed, geschreven door Sato voor de slachtoffers van het Tsunami) met begeleiding van stadsorganist, Jo Louppen.

Na de lunch van echt Limburgse "zuurvlees" bij Café de Wieëtsjaf, ging de namiddag verder met een privé-workshop voor het VEK. Wij hadden tot laat in de avond kunnen doorwerken, Sato leek onuitputtelijk... maar rond 17 uur zijn we gaan proosten op een succesvol weekend.

Maandag? Sight seeing! Ute Jobs, VEK-sopraan en secretaris van het bestuur, is meegegaan... eerste doel in de rondleiding? McDonalds! In elk land, waar hij ook is, gaat Sato naar McDonalds om de specialiteiten te proeven. Onderweg naar de wunderschöne Aachener Dom, eerst ontbijt bij de Duitse McDonalds!

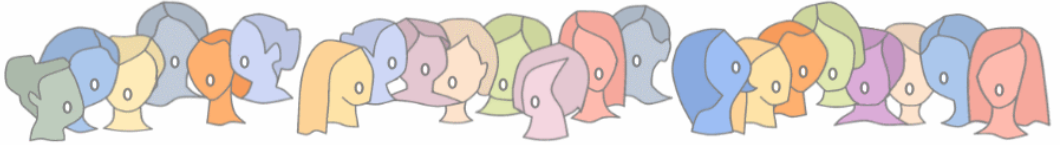
Daarna het "Drielandenpunt" waar Duitsland, België en Nederland te raken zijn binnen een vierkante meter. Het weer was fantastisch dus terrasje pikken! De Smidse in Epen waar we Limburgse kazen, champignonsoep en bloedworst (poetes!) hebben gegeten. Sato vond de poetes toch niet zo lekker!

Sato was onder de indruk van de Amerikaanse Begraafplaats in Margraten. Hij heeft ook een Japanse naam op de lijst van de overledenen gevonden.

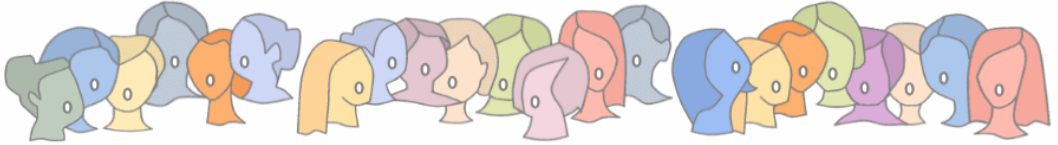
Verder naar Maastricht waar wij de mooie renovatie van het oude Kruisherenklooster hebben gezien.

Moe maar voldaan, na onze heerlijke dag, zijn we vertrokken richting thuis...maar eerst nog een kijkje in de mooie Abdijkerk van Rolduc in Kerkrade... en jawel hoor... een bezoek aan McDonalds Nederland voor een McKroket... niet voor mij!

Toen we afscheid moesten nemen van Kentaro de volgende ochtend in Düsseldorf, wisten Ute en ik: "Wij zullen hem missen, onze Ken-P!"

Lea Dortants:

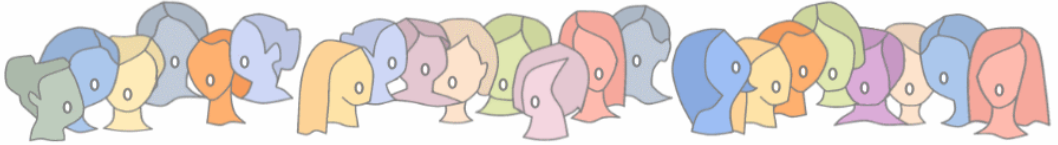
zaterdag 14 september

Eindelijk is het zover. De Japanse componist Kentaro Sato is in het land en zal vandaag aan enkele Limburgse koren, waaronder het Vocaal Ensemble Kerkrade, workshops geven. Vol verwachtingen zet ik koers richting Voerendaal.

Om 11.00 uur meld ik mij bij de Borenburgh waar ik aan Kentaro, die net een enorme uitsmijter smakelijk verorbert, word voorgesteld. Hij oogt zoals ik verwacht had: klein, tenger en heel vriendelijk. De eerste workshop is dan al achter de rug. Na afloop van de korte pauze neem ik plaats in de zaal waar Kentaro leiding geeft aan de volgende workshop. Ademloos kijk en luister ik. Wat is dit interessant... en hoe anders klinkt het koor dat hij aanwijzingen geeft na een uurtje geconcentreerd werken.

Na de middagpauze, waarin ik constateer dat Ken-P zich het lokale eten goed laat smaken, is het VEK aan de beurt voor de workshop. Wij werken natuurlijk aan *The Waters of Prayer*, het stuk dat hij in opdracht voor ons koor componeerde. We hangen aan zijn lippen, het uur is véél te kort. Gelukkig hebben we morgen nog tijd om met hem te werken.

Samen met de andere vrouwenkoren staat er nog een uitvoering van Kentaro's werk *Mae-e* (geschreven naar aanleiding van de Tsunami in Japan) op het programma tijdens het slotconcert. Ook dit werk nemen we met Kentaro door, waarna elk koor de gelegenheid krijgt tijdens een kort slotconcert het geleerde in de praktijk te brengen. Wij voeren

The Waters of Prayer uit. Een uitvoering die mij tijdens het zingen kippenvel bezorgt. Wat is dit bijzonder...

Moe maar voldaan keer ik huiswaarts, wetende dat morgen nog een toetje volgt.

zondag 15 september

Vandaag mogen we de *Missa Trinitas* (ook werk van Kentaro Sato) uitvoeren tijdens de mis van 11.30 uur in de Lambertuskerk. De componist zelf dirigeert. Ook deze uitvoering wordt heel speciaal. We hebben niet met hem gerepeteerd, en toch werkt het. Alles valt op z'n plaats. Kentaro zingt zelfs uit volle borst de (Nederlandse) tussengezangen mee...

Na afloop eten we zuurvles met frietjes in ons repetitielokaal. Kentaro zit aan mijn tafel en ik krijg zo de gelegenheid hem van dicht bij gade te slaan. Wat een brok energie. Hij mag dan klein en tener zijn, energie heeft hij voor drie. Hij blijft lachen, praten... Zuurvles vindt hij weliswaar ietwat vreemd, maar ook dat eet hij op.

Daarna volgt een twee uur durende workshop met Ken-P in de Lambertuskerk. Hoewel deze toegankelijk is voor publiek zijn er slechts enkele belangstellenden. Ik vind het geen probleem, zo hebben wij alle vrijheid en rust om met hem te werken. Dit keer leggen we hem onze nieuwste aanwinst, de Duitse *Wawerliederen*, voor. Ook dit keer vliegt de tijd. Hij is de Duitse taal niet machtig, maar na een korte uitleg over de tekst weet hij waardevolle aanwijzingen te geven aan zangers en dirigent.

V O C A A L E N S E M B L E K E R K R A D E

Na afloop van de workshop volgen er nog enkele gezellige uurtjes. Een drankje en een afsluitend etentje bij de Griek met enkele laatblijvers. Dan is het echt voorbij...

Wat is het inspirerend een componist te ontmoeten. Hem te leren kennen als musicus maar ook een tipje van de sluier op te lichten over de mens die erachter schuilt. Het was een onvergetelijke ervaring!